

Hortulus Biblico-Moralis Et Asceticus

Pappus von Tratzberg, Franz

Ulm, 1725

Doctrina 3. Desumpta ex cap. 15. & 16. lib. Numeri, in quibus describitur
Lex data de Hostiis & deserendis fimbriis. Zelus iræ Moysis objurgantis
Core & Abiron, eorumque secutus interitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61252](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61252)

Doctrina 3.

Desumpta ex cap. 15. & 16. lib. Numeri, in quibus describitur Lex data de Hostiis & deferendis simbriis. Zelus ira Moysis objurgantis Core & Abiron, eorumque secutus interitus.

Considera I. **D** eum imperandò, ut Judæi sibi facerent simbrias per angulos palliorum suorum, ponentes in eis vittas Hyacinthinas, quas cum viderent, recordentur omnium mandatorum, voluisse; ut divinam præsentiam speculi locò sibi proponerent, quò futurum sit, ut nunquam, aut non nisi rarò divina transgredierentur mandata, sed vitam viverent à labe puram. Nam certa res est teste S. Joanne Damasc. de spiritu fornicat. c. 24. Quòd si Deum non solum secretorum nostrorum, verum etiam cogitationum internarum, diurnum pariter & nocturnum inspectorem, & conscium esse cogitemus, sancti erimus. Tobias Senior charissimo filio doctrinam optimam hæreditatis instar relicturus, hoc unicum ei inculcavit c. 4. *Omniàs diebùs vitæ tuæ in mente habeto Deum.* Enim verò si Jacobi, Josephi & arcæ fœderis præsentia divinam Benedictionem, sub qua omnium bonorum affluentia signatur, etiam domibus Ethnicorum intulit, quæso; quantum bonorum spiritualium cumulum divina præsentia in hominem fidelem inducet? Scribæ & Pharisei discipulorum Joannis Baptistæ jejunia intuiti, Christo movent quæstionem Marci 2. dicentes: *Quare discipuli Joannis & Phariseorum jejunant, tui autem discipuli non jejunant?* celerè responsò quæstioni occurrens Christus asserit: *nunquid possunt filii Nuptiarum, quamdiu Sponsus cum illis est, jejunare?* quem textum Christi quidam Interpres ad nostrum sic explicat propositum, dicens: plus nimirum sponsi præsentia proficitur, quàm jejunii: supplet Sponsus abundè, cum præsens est, quidquid abstinentiæ assequi aliquis posset. Eusebius Emisenus rationem assignans: cur Joannes, cujus discipulorum nunc memini, tam generosò animò sanguinem fuderit? ait: *Justè incunctanter offert sanguinem, qui præ oculis habet Regem suum.* Vix Maria Magdalena infamis illa mulier, in Salvatoris venerat præsentiam, illicò pœnitens non tantùm liberatam se sensit ab innumeris animæ suæ maculis, sed tanto in eum amore exarsit, ut nullæ adversitatum aquæ eam extinxissent. Prophetam regium exstitisse virum juxta cor Dei, & impollutò pede per-

currisse viam mandatorum Dei, solus ille nescit, qui sacras paginas nescit: sed unde tanta pietas viro huic, nisi ab ipsa Dei præsentia, quam sibi familiarem semper habuit testatus: *quò ibo à spiritu tuo, & quò à facie tua fugiam?* si superbix spiritus ob copiosas victorias mentitur avium instar in altum efferre, eum quantociùs deplumo, cogitans: *Si ascendero in cælum, tu illic es.* Si inordinatus divitiarum amor, me instar talpæ ad intimos terræ recessus vocat, eum illicò repello cantans: *Si descendero in Infernum ades.* Cantiprat. lib. 2. apum cap. 20. memorat pudendum aliquod scelus perpetrâsse quendam hominem, non ausum illud confiteri: huic Christus speciem peregrini indutus obviaverat; age inquires: si te aliqua tui teneat miseratio, si salutis amorem, si veniæ consequendæ desiderium habeas, caput meum aquâ ablue. Et ecce! obsequi petitis dum incipit, videt in vertice oculum. Quid hoc monstri? exclamat. Reponit Christus: oculum hîc cernis, quem nulla potuerunt latere scelera. Hic est, qui fixè te observat in omnibus. In hunc oculum Christiane Lector etiam oculos mentis tuæ convertas; & illuminabuntur oculi tui, ut nunquam aberrandò à via mandatorum Dei obdormiant in morte. Dices in singulis actionibus tuis: *ad te levavi oculos meos, qui habitas in cælis. Ecce sicut oculi servorum in manibus dominorum suorum.* Psal. 22. Hunc ergo oculum S. Basilius contra omnes animæ morbos velut præstantissimum præscribit Antidotum dicens in c. 22. Ezech. *Memoria Dei omnia excludit peccata.* Si obscœnis cogitationibus agiteris, si ad consensum te pelliat inflammata carò, hunc oculum respice, & cum Susanna victor evades. Si ad vindictam, de hostibus tuis sumendam te incitet iracundia, hunc oculum intuere, & dices cum S. Stephano Act. 7. *Domine, ne statuas illis hoc peccatum.* Si temporalium divitiarum amor te impelat, per nefas alienis inhiare pecuniis, suppressere pupillos & orphanos; hunc oculum vide, & exclamabis cum Zachæo: *Ecce! dimidium bonorum meorum Domine do pauperibus, & si quid aliquem defraudavi, reddo quadruplum.* Lucæ 19. Si ad contemnenda Superiorum iussa te spiritus superbix instiget; hunc oculum præ oculis tuis habe, & exclamabis cum Paulo; *Domine: quid me vis facere?* concludo hanc partem Doctrinæ verbis S. Ignatii Mart. Epist. 9. ad Heronem Diaconum dicentis; *Memento Dei, & non peccabis.*

N. 156. Considera 2. Quomodo Moyses vir aliàs mitissimus, vehementi zelò iræ excanduerit; sed tali, quò non vituperium sed summam laudem

dem fuit promeritus : erat enim zelus divini honoris conservandi studiosissimus. Pari iracundiâ summè laudabilî flagrârunt Levitæ in puniendis sacrilegis cultoribus aurei illius vituli , quos S. Scriptura extollit dicens : *Consecrâstis manus vestras hodiè Domino unusquisque in filio &c.* Exod. 32. Idem zelus deprædicatur in Phinees Eleazari filio Aaronis Nepote, qui hujus libri cap. 25. Hebræo cum scorto Madianitide peccantem transfodiens, non tantum divinam ab universo Populo avertit vindictam, sed hoc à Deo obtinuit promissum. *Ecce! ego do ei pacem fœderis mei, & erit tam ipsi, quàm semini ejus pactum Sacerdotii sempiternum, quia zelatus est pro Deo suo, & expiavit scelus filiorum Israël.* Sed transeamus ab exemplis veteris testamenti ad zelatores novi, ubi Christus ipse jam apud Davidem testatus: *Zelus domûs tuæ comedit me.* Ceu cæterorum omnium Princeps nobis primus occurrit Matthæi 23. duris invectus verbis in Pharisæos & Scribas, non aliò nomine nisi Hypocritarum dignos proclamans : ut taceam zelum, quem exercuit Joan. 2. ementes & vendentes è Templo ejiciens. Magistrum secuti discipuli Petrus & Paulus, admiranda dedere zeli signa. Ille Ananiam & Saphiram fraudantes aliquid de pretio agri venditi Actor. 5. Morte puniit temporalî. Hic Bar Jehu Pseudopphetam cæcitate percussit, exclamans Act. 13. *ô plenè dolò & omnî fallaciâ, fili Diaboli & inimice omnis Justitiæ, non desinis subvertere vias Domini.* Inter zelum verò & ipsum Dei amorem dari proximam affinitatem testatur S. Bernardus Serm. 44. in Cant. Enim verò si quis totâ mente amaverit Deum, nunquid poterit æquò animò ferre ejus contemptum? si laudis divinæ studiosus est, nunquid perpeti poterit, blasphemis divinum dehonestari Nomen : si ergo vis nosse Lector Christiane; quantus amor erga Deum tuum vivat in corde tuo, scruteris tantum, quò zelò feraris in tuendum Dei honorem? quot aliena peccata posses impedire, si velles uti occasionibus, quæ tibi tam frequenter præstò sunt? &c.

Perpende porrò : quid mali eveniat illis, qui instar Dathan & Abiron ardent quidem zelò, sed pessimò; utpote zelò elationis & superbia: hos enim Tartarus vivos deglutiit, & inter perpetuas sepelivit flammæ. Axioma est : Deum creandò universum non struxisse Infernum, sed tunc primum tremendam hanc creaturam conditam esse, quando Lucifer zelò superbiæ correptus in hæc erupit verba : *In cælum conscendam, super Astra exaltabo solium meum, similis ero altissimo &c.* Hæc verba considerans Hugo Card. in Matth. c. 5. Sic ingeniosè dis-

currit: plenitudo nihil recipit, nisi quod nihil est: ideo superbia, quæ sui reputatione est aliquid, cœlō non potuit capi, quia illud jam impleverat gloria Domini. Sed nec in terra locum invenit, quia & illam teste Jeremiā: impleverat gloria Domini. Restabat ergo Angelis, zelō elationis & superbiæ inflatis solus Tartarus, locus videlicet, qui creditur à Deo vacuus. ô Christiane Lector! ut locum hunc super fugias, fuge omnem elationis & superbiæ zelum, & Moysen imitatus zelare zelō gloriæ Dei quâ amplicandæ quâ conservandæ, & habebis pro mercede zeli hujus cœlum humilium Patriam.

Doctrina 4.

Desumpta ex cap. 17. 18. & 19. lib. Numeri, in quibus describitur Electio Aaronis à Deo facta per signum Virgæ germinantis. Obligatio & Salarium Sacerdotum, quarundam rerum pro immundis habendorum descriptio, Ritusque aqua lustralis & cinerum.

N. 157. Considera I. QUAM longè ab omni passione abesse debeant Electiones Prælatorum: ne enim Moyses videretur carnali amore excæcatus, Germanum suum in Sacerdotem elegisse; hinc voluit Deus, per Prodigium aliquod Aaronis à se ipso factam electionem testari, virgâ aridâ apud ipsum germinante, Electores sanè gerere se debent ut Judices, quos oportet sedendō sententias proferre: prout autem sessio significat pacatum & tranquillum animum, ita oportet in eligendo habere mentem à passionibus minimè agitam. Talem habuere ab exemplo Moysis instructi Israëlites, quando Judic. 1. post mortem Josue electuri Ducem, consuluere Dominum dicentes: *Quis ascendet ante nos, & erit Dux belli?* talem habuit Vates regius, quando Successorem Regni declaraturus dixit majoribus: *de filiis meis elegit Deus Salomonem, ut sederet in Throno Regni Domini super Israël* 1. Paralip. 28. Talem habuit Jehu scribens litteras 4. Reg. 10. Samaritam, Optimatibus civitatis imperans: *Eligite meliorem, & eum, qui vobis placuerit de filiis Domini vestri, & ponite eum super solium Patris sui, & pugnate pro Domo Domini vestri.* Talem habuere Apostolici Viri, quando Act. 1. v. 23. post ascensionem Christi convenere, infelicissimi Judæ dignum Successorem electuri: tunc enim statuere duos Joseph, & Matthiam, orantesque dixere: *Tu Domine, qui nosti corda omnium, ostende, quem elegeris*
ex